

Wskazówki merytoryczne Wydawnictwa Uniwersytetu Rzeszowskiego

1. Tytuły książek, artykułów, utworów muzycznych, dramatycznych, obrazów wyróżniamy kursywą.
2. Tytuły wystaw, konferencji, sesji naukowych, konkursów podajemy antykwą w cudzysłowie.
3. Przy pierwszym przytoczeniu osoby podajemy jej imię i nazwisko lub chociaż inicjał imienia i nazwisko.
4. Przy pierwszym wystąpieniu nazwy organizacji czy instytucji podajemy jej pełny zapis, dalej – ewentualnie skrót. W przypadku nazw powszechnie znanych (np. PRL, PCK) dopuszcza się podanie skrótów bez ich rozwijania przy pierwszym użyciu.
5. Liczebniki piszemy słownie, jeśli można je zapisać jednym słowem, zwłaszcza gdy odnoszą się do osób. Przy wyliczeniu lub porównywaniu danych – cyframi. Stosujemy skróty: tys., mln, mld, jeżeli występują pełne tysiące (np. 47 tys.), w innym wypadku posługujemy się cyframi (np. 46 305). W liczebnikach pięciocyfrowych i wyższych wprowadzamy w zapisie spacje (np. 45 300, 4 400 433).
6. Stosujemy skróty i skrótowce słownikowe, takie jak: godz., kg, ha, plk, dr, tj., PKOI, DzURP (według *Nowego słownika ortograficznego PWN* lub *Słownika skrótów i skrótowców* A. Czarneckiej i J. Podrackiego). W przypadkach zależnych takich skrótów jak dr, mgr, mjr stosujemy zapis z kropkami (dr., mgr., mjr.) lub dodajemy do skrótów końcówki fleksyjne (np. dra, mgrowi, mjrem), nie należy jednak mieszać tych dwu form zapisu.
7. Piszemy II Rzeczpospolita (nie: Rzeczypospolita) Polska (pierwszy człon: Rzecz – może przybierać końcówki fleksyjne w przypadkach zależnych), III Rzesza, p.o. delegat (nie: p.o. delegata).
8. Przyjmujemy jeden z trzech sposobów zapisu dat: 3 października 1961 r. albo 3 X 1961 r., 3. 10. 1961 r.
9. Stosujemy zapis: lata dziewięćdziesiąte lub lata 90., ale konsekwentnie wybieramy jedną z form (forma: lata 90-te jest błędna).
10. Zapisujemy: XX w., nie 20. w. czy dwudziesty wiek.
11. Okresy, np. 1939–1945, łączymy pauzą bez spacji, podobnie strony dzieła, np. s. 11–20. Liczbę wszystkich stron utworu (ma być podzielna przez 4) podajemy następująco: 420 ss.
12. Dywiz służy do zapisu nazwisk dwuczłonowych, np. Kelles-Krauz, Skłodowska-Curie, złożzeń przymiotnikowych: biało-czerwony, ludowo-demokratyczny itp.; nie stosujemy dywizu w zestawieniach, gdzie drugi wyraz precyzuje znaczenie pierwszego, np. artysta malarz, nauczyciel wychowawca.
13. Wyrażenia obcojęzyczne o dużym stopniu przyswojenia przez język polski piszemy tekstem prostym, np. notabene (łącznie), par exemple, expressis verbis itp., inne, zwłaszcza terminy naukowe niemające polskich odpowiedników (biologiczne, chemiczne itp.), zapisujemy kursywą.
14. Respektujemy nową zasadę ortograficzną dotyczącą łącznej pisowni „nie” z imiesłowami przymiotnikowymi, np.: niezrobiony, niezaczęty, niemający.